

[Steen.]

mindre tilfredsstillende, er, at der trods det Aaremaal, der er gaaet, er mange Kommuner, hvor man enten ingen Kødkontrol har eller har en Kontrol, vi ikke anser for sundhedsmæssigt tilfredsstillende. Mit Partis største Interesse i Forbindelse med Spørgsmaalet om nu at foretage Ændringer i Loven om indenrigs Kødkontrol er derfor knyttet til Ønsket om, at man nu indenfor en rimelig Frist gennemfører en Ordning, der sikrer, at vi faar en obligatorisk Kødkontrol Landet over.

Hvad endelig det gamle Stridsspørgsmaal om Forholdet mellem § 2- og § 1-Kommunerne angaar, er min Opfattelse nu som tidligere, at den Kontrol, man har i § 2-Kommunerne, er i enhver Henseende god og betryggende, ogsaa sammenlignet med § 1-Kommunernes Kontrol. Jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister og mange med ham ikke ganske deler denne Opfattelse, og netop derfor paaskønner og værdsætter jeg den Imødekommenhed, der fra den højtærede Ministers Side har fundet Udtryk i den Forskel, der er mellem det Lovforslag, der nu foreligger, og det, den højtærede Minister tidligere har fremsat. Det bliver da en af den kommende Tids Opgaver at undersøge, om det Lovforslag, der her er til Behandling, og som naturligt tilsigter at opnaa en Forstaaelse paa det Punkt, anviser en praktisk fremkomelig Vej; men i øvrigt maa jeg, som Forholdene i Dag ligger, sige, at jeg ser ikke, der kan være større Uoverensstemmelser mellem det Forslag, der her foreligger til Behandling, og det Forslag, der blev vedtaget i det andet høje Ting-i Fjor, og som var af en saadan Beskaffenhed, at hverken det socialdemokratiske Parti eller mit Parti stemte derimod. Forskellen mellem disse to Forslag kan ikke være større end, at vi, hvis der i Rigsdagen er et Ønske om at faa ændret Loven om indenrigs Kødkontrol, nu kan naa til et Resultat, og til at gøre et Forsøg herpaa skal mit Parti være rede.

Ulrich: Naar der paa Tingets Bord ligger et Forslag om indenrigs Kødkontrol, har det selvfølgelig en ganske overordentlig Interesse, ikke alene i den høje Rigsdag, men hele Landet over. Enhver Kødkontrol griber jo afgørende ind i alle de forskellige Erhverv, der har med Kød at gøre her, og det er ganske naturligt, at man ude omkring i Landet med en vis Interesse afventer, hvad der kan komme ud af Forhandlingerne om dette Spørgsmaal.

Det forbavser mig jo noget, at den højtærede Landbrugsminister har forelagt Lovforslaget i det høje Folketing i Aar i den samme Skikkelse, hvori det blev forelagt i Landstinget i Fjor, at han ikke har villet tage det allerringeste Hensyn til, hvad det høje Landsting sagde om dette Forslag i Fjor. Men jeg antager, at den højtærede Minister vil være villig til at forhandle om Lovforslaget. Jeg ser i og for sig ikke nogen særlig ond Handling deri, at Lovforslaget er forelagt uændret fra Ministeriets Side. Men jeg gaar ud fra, at Ministeren ønsker at faa endelig Afgørelse af dette Spørgsmaal, og jeg kan da tilsige mit Partis Støtte til at søge at naa til en Løsning af den indenrigske Kødkontrol. Men jeg vil gerne have Lov til at sige, at det, man maa have for Øje, er, at man skal have en sundhedsmæssigt forsvarelig Ordning; men denne Ordning skulde jo ikke lægge alt for mange Hindringer i Vejen for de Mennesker, der producerer Kødet, og det skulde jo heller ikke være saaledes, at denne Ordning blev for dyr, baade for Producenterne og for Forbrugerne. Jeg synes, man i den Periode, hvori vi lever, maa være noget varsom med at træffe nye Foranstaltninger paa dette Omraade, som skal paaføre nye Udgifter; naar man kender Forholdene og ved, paa hvilket Minimum Priserne for Kød i Øjeblikket ligger, i alt Fald naar Producenterne skal have Penge for det, maa man paa Forhaand være indstillet paa at være overordentlig varsom med at paalægge nye Udgifter paa dette Omraade.

Jeg vil ikke afvise en Forhandling om dette Lovforslag, saaledes som det forekommer mig, at det ærede Medlem, der talte for Venstre, gjorde i Gaar, og jeg vil heller ikke ensidigt fastholde det Standpunkt, som de forenede Oppositionspartier i Landstinget indtog i Foraaret. Om en Sag som denne maa man i et Udvalg kunne forhandle sig til Rette og naa til et Resultat, som kan blive tilfredsstillende.

Jeg skal da tilsige mit Partis Medvirkning til at søge at naa et saadant Resultat, men den højtærede Minister maa selvsagt være paa det rene med, at vi her ikke lader os diktere et Lovforslag i den Skikkelse, som den højtærede Minister kunde ønske. Ønsker han; at der virkelig skal komme noget ud af dette, maa man fra Regeringens Side vise Forhandlingsvillighed og Tolerance; saa tvivler jeg ikke om, at vi kan naa til en tilfredsstillende Ordning.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de tre Partiers Ordførere, Social-